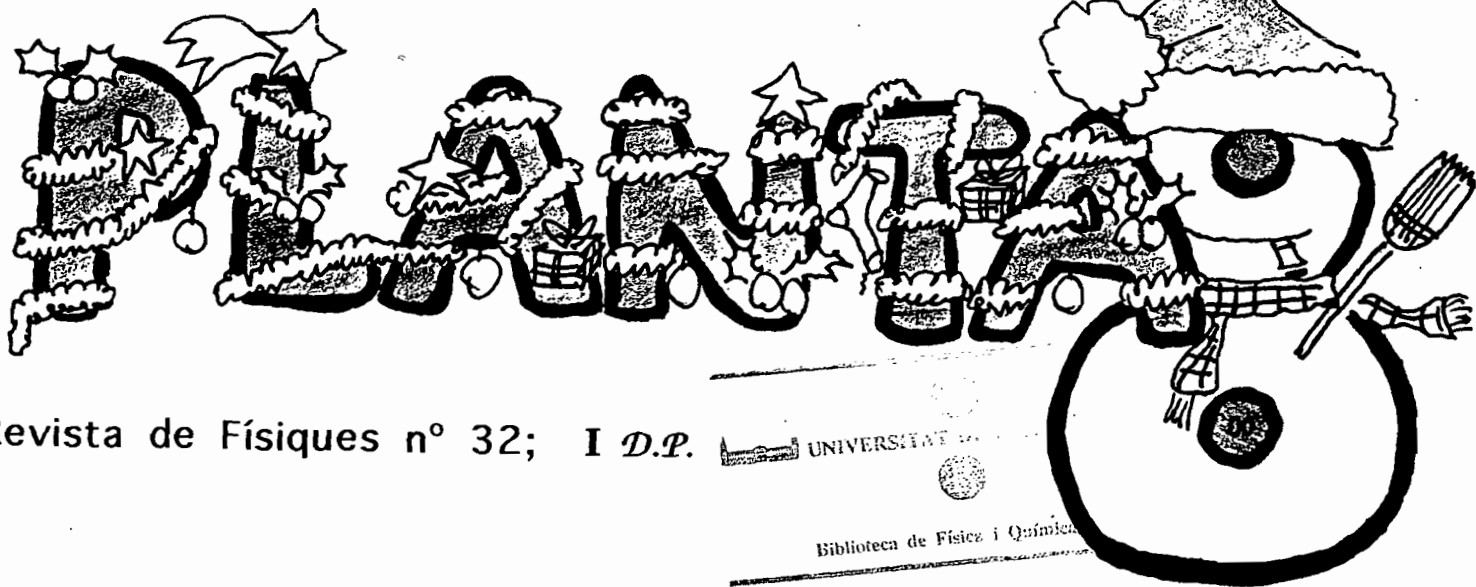

Revista de Físiques nº 32; I D.P.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Biblioteca de Física i Química

PLANTA 8

Revista dels alumnes de la Facultat de Física
Núm. 32 (núm.1 D.P), desembre del 1994.
Dipòsit legal B-5781/80

REDACCIO

Anna Amat, Xavi Barguñó, Miquel Bordera, Jenny Burgès, Sebastià de Echaniz, Pedro P. Enguita, Sergi Escolano, Enric Escortell, F. Javier Fernández, Robert Labarta, David Madueño, Carlos Mir, Oriol Puigvert, Clara Rodríguez i Jaume Rofes.

AGRAIMENTS

A tots els col·laboradors que amb el seu ajut han fet possible aquesta revista:

Pau Senra, Ignasi, Spoke, Cesc, Cine Club Físiques, Juan Luis Ruiz Valderrama, Flor d'espígol, Ricardo Lacio, Chuanch, Isaac, Cristina Dalfó i Valentí.

Planta 8 és una revista feta pels estudiants de Física oberta a tothom que hi vulgi col·laborar. Les col·laboracions es poden deixar a la bústia situada davant de consergeria, o donar-les personalment a qualsevol membre de la redacció. P8 no té ànim de lucre i no reb cap mena de subvenció.

EDITORIAL

Hola. Stop. Bon Nadal. Stop. Presentem nova etapa Planta 8. Stop. Més còmics. Stop. Cap article científic (no culpa nostra). Stop. Poques col.laboracions. Stop. Treballem més. Stop. Ganduls. Stop. Propera revista al maig. Stop. Potser. Stop. Ah!. Stop. Oblidàvem. Stop. Motiu telegrama seva dona maternitat. Stop. Petit problema. Stop. Color pare diferent color fill. Stop. Felicitats. Stop. Bon viatge. STOP.

C.A.F.

CRONICA DE FACULTAT

Aquestes paraules van dirigides, especialment, a aquells que el dia de St. Albert, van presentar-se a classe creient que n'hi havia; aquest article els posarà al dia. Fa més de 2 mesos que hem començat aquest nou curs, i la facultat s'ha mogut el suficient, per organitzar: club d'esports, video fòrum, festivitats de pro-viatge, planta 8, associacions d'estudiants IÀESTE, corals i alhora assistir a les aules. I es que com aconsellaven els grecs, l'home ha de cultivar l'intel·lecte, el cos i l'ànima, i nosaltres seguim el teu consell. (Potser manquen sessions de teatre, de música, de balls de saló, de poesia,...però només cal donar temps al temps.)

"Empastifar-te de nocilla el cutis. Enganxar-t'hi peixets de galeta, i els teus companys se'ls mengen sense ajuda de ses mans" era la prova de "pececillos a la mar" de la gimcana St. Albert '94. La millor gimcana en 5 anys! Tenia trama, tenia acció, tenia ous! i la participació cega de 96 físics aspirants a ser els primers. La prova de menjar-se la poma, resultà la més escabrosa, cosa inèdita, sent-ne una de tan innocent. En canvi quedar-se en calçotets, va ser "pà nostre de cada dia"; estem massa acostumats a quedar-nos en calçotets en aquesta carrera. "Amanida de pasta. Pollastre a l'ast. Pastelito" fou el menú del dinar del patró. Assistents tan sols recorden un deliciós pastelito, l'únic que sobrevisqué a la confrontació de civils armats amb potes de pollastre, taules per trinxeres i sòl macarrònic. Es començà a plantejar-se com una acció ètico-moral imperdonable, sobretot enfront l'acampada pel 0.7%. Cadascú és jutge de sí mateix, allà ell i el seu laissez faire. Els hits de la festa-tarda-nit-al-pati foren "Jacky i Nuca" i "Balla amb l'hula hop"; segons els organitzadors la pista s'enfolia i la barra s'aburia de fàstic quan Jacky sonava. Tot i així 300 lts. de cervesa fou el rànking de la tarda-nit! Cadascú és jutge de sí mateix i el seu laissez faire.

L'èxit d'aquesta trobada festiva del patró tingué precedents 4 dies abans a Gitanes (Mitre-Balmes), i en tornarà a tenir ben aviat per donar la benvinguda a les pròximes vacances. Cada setmana 5ª prepara l'esmorzar més nutritiu pels estudiants, cada setmana video fòrum ofereix una peli al vostre abast a la Sala de Graus mentre al Local d'Estudiants s'eleven veus de coral.

O sigui, que si esteu desanimats perquè no us surt cap problema, si no enteneu la teoria i us cauen les parets a sobre, passeu-vos per la facultat, i auto-anomeneu-vos protagonistes del seu laissez faire.

Planta 8

II CONGRES EUROPEU D'ESTUDIANTS DE FÍSICA.

Sabies que a finals d'octubre es va fer a Sevilla un congrés d'estudiants de física?

Doncs tres estudiants de la teva facultat s'hi van arribar. I no volen quedar-se aquesta meravellosa història per a ells la expliquen a continuació:

Al congrés es van fer diverses conferències i taules de treball.

Les conferències van ser les típiques de temes físics: mediambient, univers, materials i tecnologia. Però exposats, si més no la majoria, de forma atípica, amena i entenedora.

Les taules van ser la part més sucosa del congrés, doncs estudiants (uns 30 per taula) d'arreu del estat i algun erasmus discutiem i explicavem les diferents situacions i problemàtiques de les nostres facultats. Els temes que es van discutir anaven des de sortides laborals, associacionisme fins al estat del ensenyament. Com a conclusions vam veure que en totes les facultats de física existeixen els mateixos entrebancs i problemes, deguts en part per la falta de comunicació entre les universitats (un clar exemple es el fet de que cada facultat a presentat un Nou Pla totalment dispar, varien assignatures i inclús n'hi ha de 5 anys), encara que la principal preocupació va ser el fet de constatar el gran passotisme generalitzat des de dirigents fins a els estudiants (costa molt demanar col·laboracions i organitzar quelcom tant per la falta d'ajuts com per la posició comoda de la gent que espera que li donguin tot fet). També es va concloure la gran pressió del mercat laboral sobre les facultats i l'ensenyament que s'hi dona. Així doncs es va veure la necessitat urgent de potenciar el contacte entre universitats (Cas clar és el preguntar-se quants estudiants de física de la UAB coneixem, o que sabem del seu pla d'estudis, i això que estan al costat) i fomentar les activitats dels estudiants des de primer curs (es difícil donar continuïtat a les coses si són els dels ultims cursos qui les monta).

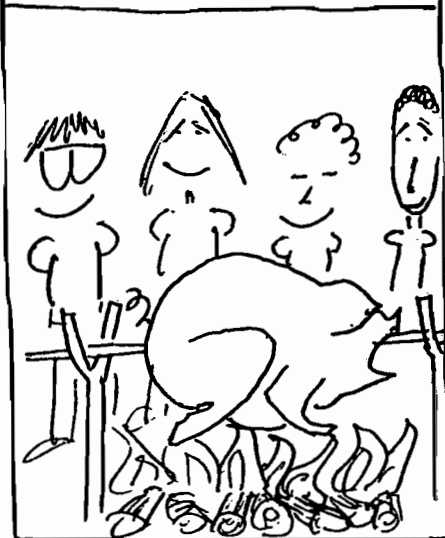
Per acabar i com a conseqüència de tot el que es va veure, es va dir que seria interessant montar un altre congrés en el plaç màxim de dos anys amb la col·laboració de totes les facultats assistents al darrer congrés, ara que ens coneixem, i per què no fer-ho a la nostra.

"Villarriba y Villabajo: LA VERDADERA HISTORIA"

DESPUES DE MES Y MEDIO DE AGUANTAR LARGAS HORAS DE CLASE (Y CORTAS HORAS DE BAR), LOS FÍSICOS DE VILLABO Y LOS QUÍMICOS DE VILLARRIBA PREPARAN UNA GRAN FIESTA POR SANT ALBERT.

LOS FÍSICOS CELEBRAN LA FIESTA CON UNA GRAN COMILONA

AL PRINCIPIO TODO EMPIEZA CON UNA GRAN HARMONÍA. PERO TERMINA SIENDO UNA BATALLA CAMPAL.

YA PODEIS IMAGINAROS QUE NO SOLO HAY QUE LIMPIAR LA PAELLA, COMO EN EL ANUNCIO, SINO LA HABITACION ENTERA.

EN CAMBIO, LOS QUÍMICOS DE VILLARRIBA PREFIEREN ESTUDIAR O HACER POCIMAS EN EL LABORATORIO HASTA EL ÚLTIMO MOMENTO.

PARECEN ABURRIRSE MIENTRAS LOS FÍSICOS LA LIAMOS CON LA GINOMA.

PERO CUANDO EMPIEZA LA FIESTA DE QUÍMICA ES UN DESMADRE, PORQUE NO PARAN DE APARECER MUJERES DESPAMPANANTES.

EN CAMBIO, LOS POBRES FÍSICOS TIENEN QUE CONFORMARSE CON UNA FIESTA LLENA DE BARBUDOS, MIENTRAS MEDIA FACULTAD SE DEDICA A LIMPIAR EL DESASTRE DE LA COMIDA

COMPRENDEIS AHORA PORQUE LOS FÍSICOS SOMOS LOS CABEZUDOS DE VILLABO Y LOS QUÍMICOS SON LOS GIGANTES DE VILLARRIBA. ¡¡¡ COMO SE NOTA QUE CONOCEN LA FORMULA SECRETA DEL FAYRY !!

HARRY
&
MAR

ENQUESTA PLANTA 8

Us presentem, per primer cop a la història d'aquesta revista, una enquesta feta als 'primerizos' quan encara estan verds. El resultat de l'enquesta és el següent:

A la pregunta, quantes vegades has fet primer? Tenim (omitim els resultats de la primera pregunta si ets home o dona per evitar la crua realitat que tots ja sabem).

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
1 vegada	83%	95%
2 vegades	15%	5%
més	2%	0%

La qual cosa és un bon indicador de que els enquestats són encara tendres.

Les respostes a la pregunta estrella de què és per a tu la física són força variats (sense distinció de sexes):

5.7%	- La meva 'novia'
9.9%	- El sentit de la vida (algun tipus de resposta de no sabem què)
17.3%	- Algun tipus de ciència
2.4%	- Una manera d'acabar tarat
14%	- Alguna carallotada
6.6%	- Tota aquesta gent ha confós la física amb temes de caire sexual (ignorem al perquè)
4.1%	- Una forma de 'guanyar-se' la vida
0.8%	- $E=mc^2$
4.2%	- Una carrera
3.3%	- Un hobby
1.6%	- "Un sitio donde están las titis" (sic)
3.4%	- Un modus vivendi
3.5%	- Tot
1.6%	- Res interessant
1%	- Un cul així (més o menys d'aquest diàmetre -----)
0.8%	- Ui, ui, ui!
19.8%	- NS/NC

Les dades parlen per si mateixes, però si voleu alguna aclaració truqueu al telèfon 437 36 83 preguntant per Montse, ella aclarirà tots els dubts que tingueu (feu-me cas).

L'altra pregunta bàsica de l'enquesta és: has parlat amb algú del sexe contrari des de que ets aquí?

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
SI	77%	100%
NO	23%	0%

Suposo que tothom sap el perquè d'això.

Quantes campanes fa un 'novato' a la setmana?

La resposta és, sense distinció de sexes; 3. Què passa?

Què fa un 'novato' als descansos?

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
Em quedo a classe estudiant	10.8%	8%
Jugo a escacs	11.5%	8%
Menjo l'entrepà	36.9%	24%
Vaig al bar	28.5%	40%
Altres:	12.3%	20%
Res	1.6%	8%
Crema de convents	0.7%	0%
Anar al WC	0.8%	0
Hablar de los culos de los tíos de la clase (fijate)	0%	4%

Cal apuntar que sabem que hi ha més gent que es queda a classe estudiant i que no ho han dit (potser és per por a les represàlies). Es també força preocupant el fet de que només un 0.8% dels tíos vagin al WC, ja no parlem de les noies (vosaltres mateixos).

La noia que es passa el descans parlant dels culs dels tíos de la classe, està convidada a uns gots de moscatell, i si vol podrà veure els culs dels components de la redacció (en privat, per suposat).

Aquestes últimes preguntes són per evaluar el grau d'adaptació espai-temporal dels físics del futur.

Prens drogues?

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
SI	24%	0%
NO	76%	100%

Et cauen bé els químics?

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
SI	39%	41%
NO	61%	41%
NS/NC	0%	18%

Tens un bon concepte de la tuna?

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
SI	30%	50%
NO	47%	40%
NS/NC	23%	10%

Saps qui són Ginger Lynn i Tracy Lords?

	<u>Homes</u>	<u>Dones</u>
SI	49%	5%*
NO	50%	95%
Me suena	1%	0%

Cadascú que interpreti aquestes dades com vulgui, modestia a part.

*Aquesta noia està convidada a un parell de gots de moscatell per part de la redacció.

L'AUTÈNTIC FUNCIONAMENT DE LA MÀQUINA DE CAFÈ

JUAN VALDES,
AQUELL QUI
SEMBLAVA TANT
INOCENT ALS
ANUNCIES EL
CAP DEL PENÚLTIM
"CÀRTEL DE LA CAFETERA"

TRABAJAD MAS FUERTE,
JODTOS

MH VA MAS CHOCOLATE PA QUE S'ALIMENTEN LOS ESTUDIANTES

SCHLUFF SCHLUFF

EL PERILLÓS BURRO DEL JUAN VALDES, COMPLUÏE DE LA INDECENT ACTIVITAT DELICTIVA DEL SEU AMO. CONEGUT PER LA INTERPOL COM: "RAYMOND BURR, EL BURRO MATANIÑOS"

PLAS-

BVAA MI CAFE

MI CAFE

BUAA NO ME PEGUES MAS!

MAMA, MI DUELE EL DIOVENO DE ADARJO

HEROÍNA

FUAAA NYIK

WACH

GRÜK GRÜN TRINKADORA DE CAFÉ Y EVENTUALMENTE DE NIÑOS COLOMBIANOS INDEFENSOS

ENCARGAT DE POSAR ELS GOTS I LES "CUILLERETES" CADA COP QUE S'EQUIVOCA ES EXECUTAT

SAC ON CAUEN LES MONEDAS. MONEDAS QUE I'UTILITARAN PER APALLISTAR NENS PETITS I PROSTITUIR BONES COLOMBIANES.

CONCIENCIEU-VOS!!

ENCARGAT DEL "PIP"

INO SAP EL QUE FA!

EM PRENDRE UN INOCENT CAFETO

I TAMPOC SAP EL QUE DIU!

PISCH

ENCARGAT DE "L'AIGUA" DEL CAFÉ. AIXO EXPLICA L'EXTRANY REGUST DE LES BEGudes DE LA MÀQUINA

¡VENGA! MEA MÀS!

ENCARGAT DE POSAR CREMA AL CAPUCCINO

UL, UI, UI

LA VACA DE MILKA ÉS L'ENCARGADA DE POSAR LA LET. ÉS LA CONNEXIÓ EUROPEA DEL "CÀRTEL DE LA CAFETERA". ÉS QUE NO ET POTS FIAR DE NINGÚ...

LA VACA DE MILKA ÉS L'ENCARGADA DE POSAR LA LET. ÉS LA CONNEXIÓ EUROPEA DEL "CÀRTEL DE LA CAFETERA". ÉS QUE NO ET POTS FIAR DE NINGÚ...

INO BEGUEU CAFÉ DE LA MÁQUINA!

EN CANVI, AMB TOTS AQUESTS DINERS, EL PAPA PODRIA FER UN VIATGE A BANGLA-DESH I FER UN DISCURS QUE ACABÉ AMB LA GANA DE MÉS DE 100 MILIONS DE PERSONES! PENSEU-HI!

QUAN APRÉTEU
"EXTRA DE AZÚCAR",
VUS PENSEU QUE AUÒ BLANC
QUE CAV ÉS SUCRE,
PERÒ ÉS COCAÏNA!
AIXÒ EXPLICA LA VOSTRA
SALVATGE ADICCió AL
CAFÈ DE LA MÀQUINA.

RELIGIONES DEL MUNDO:

Taoísmo	La mierda existe.
Harekrishna	La mierda existe hare, hare, rama, rama.
Hinduismo	La mierda ya existía antes.
Islam	Si la mierda existe, tomemos un rehén.
Zen	¿Cual es el sonido de la mierda?.
Budismo	Si la mierda existe, ¿es realmente mierda?.
Confucionismo	Confucio dice: "La mierda existe".
Adventistas del séptimo día	La mierda existe los sábados.
Protestantismo	La mierda no existirá si trabajo duro.
Catolicismo	Si la mierda existe es porque me la merezco.
Testigos de Jeovah	Toc, toc: "La mierda existe".
Unitarianismo	¿Qué es esta mierda?.
Mormones	La mierda existe una y otra vez.
Judaísmo	Por qué esta mierda siempre me pasa a mí?.
Rastafarismo	Fumemos esta mierda.

IDEOLOGIA Y POLITICA

Si usted es apolítico y quiere entrar en la política podrá escoger entre un montón de ideologías.

Veamos si acierta después de leer las siguientes definiciones:

SOCIALISMO:	Usted tiene dos vacas y regala una al vecino.
COMUNISMO:	El gobierno el requisas las dos vacas y le da la leche.
FASCISMO:	El gobierno se apropia de las dos vacas y le vende la leche. Requisadas las dos vacas, se liquida al propietario.
CAPITALISMO:	Teniendo usted dos vacas, vende una y compra un toro. Reproduce y tiene muchas vacas. Entonces le sobra leche o le falta alfalfa. Si le falta alfalfa, mueren las vacas y se arruina. Si le sobra leche, baja el precio y se arruina también.
PASOTISMO:	Se le pasa un canuto a una vaca, se torea a la otra y se ordeña al propietario. Todo es cuestión de que sea buena o mala... LECHE!

Porque Dios jamás recibiría una cátedra en una universidad:

- 1) Sólo tiene una publicación importante.
- 2) Está escrita en hebreo.
- 3) No tiene referencias.
- 4) Y además, hay quien duda que el fuese el autor.
- 5) Si, es posible que crease el universo, pero no ha publicado los resultados.
- 6) Los científicos han tenido problemas para confirmar experimentalmente la creación.
- 7) Resulta complicado trabajar con el.

No fa massa dies, potser un parell de setmanes, va caure a les meves mans un article del diari El Mundo que portava per títol, si no recordo malament, *La curva de campana*. Un estudi pressumptament científic (cadascú que s'ho miri com vulgui, però jo dubto molt que ho fos) demostrava, segons dos nordamericans (evidentment), que els homes i les dones negres són menys intel·ligents que els blancs per una qüestió purament genètica. Per tant, concloïen els autors de l'estudi, els estats moderns han d'avançar cap a una "despesa social zero": és clar, els negres-pobres mai podran arribar a esdevenir blancs-intel·ligents-rics.

Però bé, no és pas la meva intenció fer una crítica exhaustiva de l'article (em sembla que no cal). Simplement, i aprofitant les recents movilitzacions en pro del 0'7%, voldria suggerir-vos un tema de reflexió: ¿té algun sentit destinar més diners al desenvolupament dels països pobres?

I m'explico per evitar malentesos.

Crec que, en certa manera, demanar el 0'7 i dir que els negres són menys intel·ligents que els blancs, són fruit d'una mateixa concepció xauvinista del món (salvant distàncies, sens dubte). Dit d'una manera visceral, a mi això del 0'7 em sona a almoïna; em sona a voler netejar una consciència que té un dit de pols (véase "merda") amb un drap esquinçat. I és que, companys, si els països africans són pobres no és només pobres no és només perquè no hi plou: els països africans tenen un deute extern absolutament descomunal, els països africans no tenen ingressos perquè el capital el remenen les grans multinacionals establertes a Estats Units o Alemanya o França..., els països africans depenen política i econòmicament dels grans estats de l'Europa Occidental i de

Nordamèrica. I exactament el mateix passa a l'Amèrica llatina i a la Índia i a...

Sabíeu que l'Estat espanyol compra matèries primeres a l'Àfrica a preus baixíssims? I que la major part dels diners obtinguts a la desforestació bestial de l'Amazònia van a parar a Estats Units? I que els diners de la droga procedent de Colòmbia acaben, en bona part, a comptes de bancs suïssos?

El sistema capitalista només té sentit quan hi ha rics i pobres, necessita que unes nacions expoliïn les altres. Davant aquesta crua realitat tenim dues opcions. Una, tanquem els ulls i l'acceptem (i en aquest cas no perdem els temps pensant el que passa als països subdesenvolupats). Dos, lluitem contra el sistema en la mesura que això sigui al nostre abast.

Si escollim la primera via, demanar el 0'7 és un acte de hipocresia despreciable. Si escollim la segona, el 0'7 només el podem entendre com una solució a curt termini, perquè més diners no acabaran amb el problema del subdesenvolupament. Cal un replantejament més profund de la situació al món; cal un nou ordre mundial que sigui capaç de funcionar sense desequilibris; cal que deixem de pensar que els negres són pobres perquè la mare natura i les lleis de la genètica així ho han decidit, i que ens adonem que ells són pobres perquè nosaltres poguem anar cada matí a la Universitat amb el nostre cotxe. Cal, en definitiva, ser una mica més crítics amb tot plegat i estalviar-nos plantejaments simplistes i paternalistes que no condueixen enlloc.

Spoke

0'7 sí, però transparent i de qualitat!

Degut a la desinformació que existeix entorn de la campanya a favor del 0'7% hem cregut necessari redactar un article que expliqui els motius que ens duen a demanar-lo i al mateix temps contesti als atacs que més sovint hem sentit contra aquesta campanya.

La idea del 0'7% ve de long time ago, quan la ONU va fer una resolució el 1972 on es recomanava a tots els països desenvolupats a cedir el 0'7 % del seu PIB en projectes de cooperació i desenvolupament, de manera que en 25 anys (i.e. al 2000) les diferències entre els anomenats primer món i el tercer món haguessin desaparegut. El termini que es deixava era fins al final de la dècada com a molt. No cal ni dir ningú n'ha fotut ni cas (tret d'alguns països, com Holanda, Noruega i d'altres, que actualment arriben a dedicar més de l'1%).

El més trist (o indignant!) no és la minsa aportació, sinó que la majoria dels pocs diners que es dediquen s'administren de manera truculenta, poc clara, i amb poques ganes de trencar la dependència entre rics i pobres.

No seria convenient dedicar tot l'article a explicar les aberracions i els contrasentits de la política de cooperació a Espanya (hi ha un estudi sobre això a la "biblioteca" de l'acampada, i qualsevol s'ho pot llegir) on la majoria dels diners que s'empreen en crèdits FAD (Fondo de Ayuda al Desarrollo) que obliguen al país que rep els diners a gastar-los exclusivament en empreses espanyoles (la magnànima Telefónica per exemple).

A més, d'aquest tema es va encarregar la Plataforma pel 0'7 Estatal, que va fer l'acampada a Madrid, i que un cop aconseguits part dels objectius (el 0'35 % del PIB pel 1995, teòricament ampliable fins el 0'5 %) va aixecar l'acampada, a l'expectativa del que esdevingui, i col.labora activament en el nou disseny d'administració d'aquests diners.

El que es demana amb l'acampada de la Diagonal és quelcom que la Generalitat i el Parlament de Catalunya ja van comprometre's a fer el 1992: destinar el 0'7% dels recursos propis de la Generalitat per ajudar al tercer món.

Expliquem: recursos pròpils són els diners que la Generalitat recull amb impostos propis i que ella administra (d'alguna manera són els diners que els catalans paguem per ser catalans). El 0'7% serien uns 1300 milions, que és DEU vegades menys que el que es destina a Protocol i Propaganda (uns 13000 <- ojo! que hi ha un zero més!). De moment el màxim destinat en un any han estat 420 milions.

Obviament no només es demana una

quantitat, sino una qualitat i transparència, per a que tothom pugui saber que se'n fa. Per a això se sugereix alguna mena de comisió paritaria entre representants de les ONG's i del Govern català que decideixi destinació i quantitat.

A continuació presentem les típiques preguntes que la gent es fa, i la resposta que sugerim:

Per què ocupar-nos d'un problema que no és nostre?

Per Solidaritat, i perquè els causants de la misèria del tercer món som nosaltres.

Com es que causen aquesta pobresa?

Obligant a països subdesenvolupats a produir bens per nosaltres en gans quantitats, de manera que la major part del que produeixen ens ho quedem nosaltres a preus que nosaltres fixem. Has pensat mai que el cafè o cotó que consumeixes ve de països del tercer món, ocupant la major part de la seva producció agrícola, i que el que reben a canvi és una misèria?

Però no s'hi dediquen ja diners?

Sí, però pocs. I dels que es diu que s'hi dediquen n'hauriem de restar els usats per comprar armes, els destinats a "parxes" (enviar medicines a Ruanda està molt bé, però no és més que una ajuda puntual -malgrat que necessària!- que de res serveix un any després), i els anomenats de cooperació però que l'únic que fan és crear dependència tecnològica (la televisió via satèl·lit hispano-americana deu ser preciosa, però quanta gent allà té televisió!).

I aquí? No seria millor arreglar això abans d'anar allà?

Típica pregunta d'algú amb mires un xic estretes... Per començar, que jo demani el 0'7 pel tercer món no vol dir que tu no puguis demanar el que et sembli per fer coses a aquí: mou-te!

que qui no plora no mama! A més, el 0'7 no té perquè sortir d'afers socials ni de cultura ni de sanitat, pot sortir de protocol o propaganda (a nivell de Generalitat) o de despeses militars (a nivell estatal). A més, i això ja és personal, per malament que estem aquí, sempre estarem millor del que estan allà. I no oblidem mai que si estan com estan és gràcies a nosaltres!

Esperem que aquest escrit (ja no m'atreveixo ni a calificar-lo d'article) faci un xic de llum sobre les demandes de la gent de l'acampada i si no convenç a ningú que com a mínim ens faci reflexionar!

Físics pel Desenvolupament
(Física i Alegria)

JORNADA INCOMMENSURABLE D'UN ESTUDIANT DE FÍSICA

M'AIYECO A LES 8 DEL MATÍ, PE D'ÀNIM
D'AVANT LA JORNADA QUE M'ESPERA...

... SURTO CORRENT DE CASA, PERÒ VAIG MASSA
DEPRESSA I TROPEJO AMB UNA PEDRA DE LAISA
M NO PREVISTA EN ELS MEUS CÀLCULS...

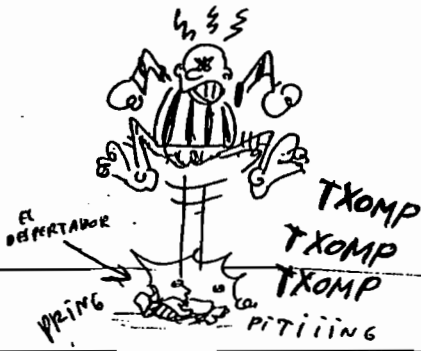
... I MENTRE EM RECUPERO DELS COPS REDUTS,
UN MEN IMPERTINENT FA MOFA DEL MEU INFORTUNI...

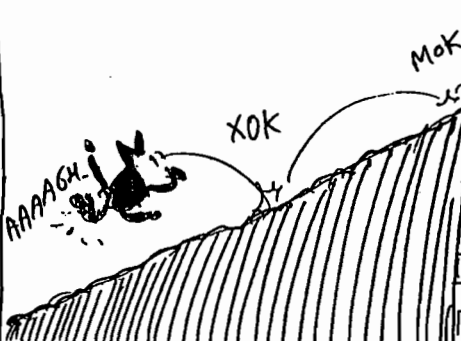
A L'ARRIBAR A CASA LI DEMANO SE APUNTS A
UN DEUS APUNYATS ESTUDIANTS DE LA PRIMERA FILA,
PERÒ NO VUL FER-ME PARTÍCEP DE LA JOVA
CAPACITAT DE SINTESI.

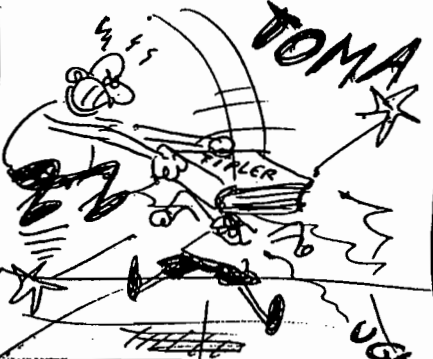
... I FAIG LA MEVA GIMNÀSTICA MATINAL...

... I ENIC RODOLANT PER UN PLA INCLINAT DE 45°
I COEFFICIENT DE ROSEAMENT CINÈTIC $\mu_c = 0.7$...

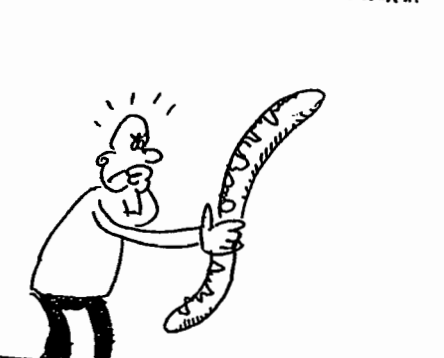
... PORTAT PER UN IRRÉSISTIBLE IMPULS
PEDAGÒGIC, PROCEDEIXO A FER-LI ENTENDRE
AL NOV QUE LA VIDA NO ÉS UN JACOÍ DE ROSES.

L'INTENTO CONVÈNCER TRANSMETENT-LI PART
DE LA MEVA ENERGIA, PERÒ EL JOU MASQUILLOME
NO D'ONA PEU AL RANVAMENT.

... DESPRET EM DUTXO I EM FAIG UN
ENTREPA, PERÒ NOMÉS YINC PA INTEGRAL...

... A L'ARRIBAR A BAIK INMOTO AMB UNA
PARET I L'ENERGIA CINÈTICA ADQUIRIDA DURANT
LA CAIGUDA ES TRANSFORMA EN TREBALL DE
DEFORMACIÓ DELS MEUS OSSIS...

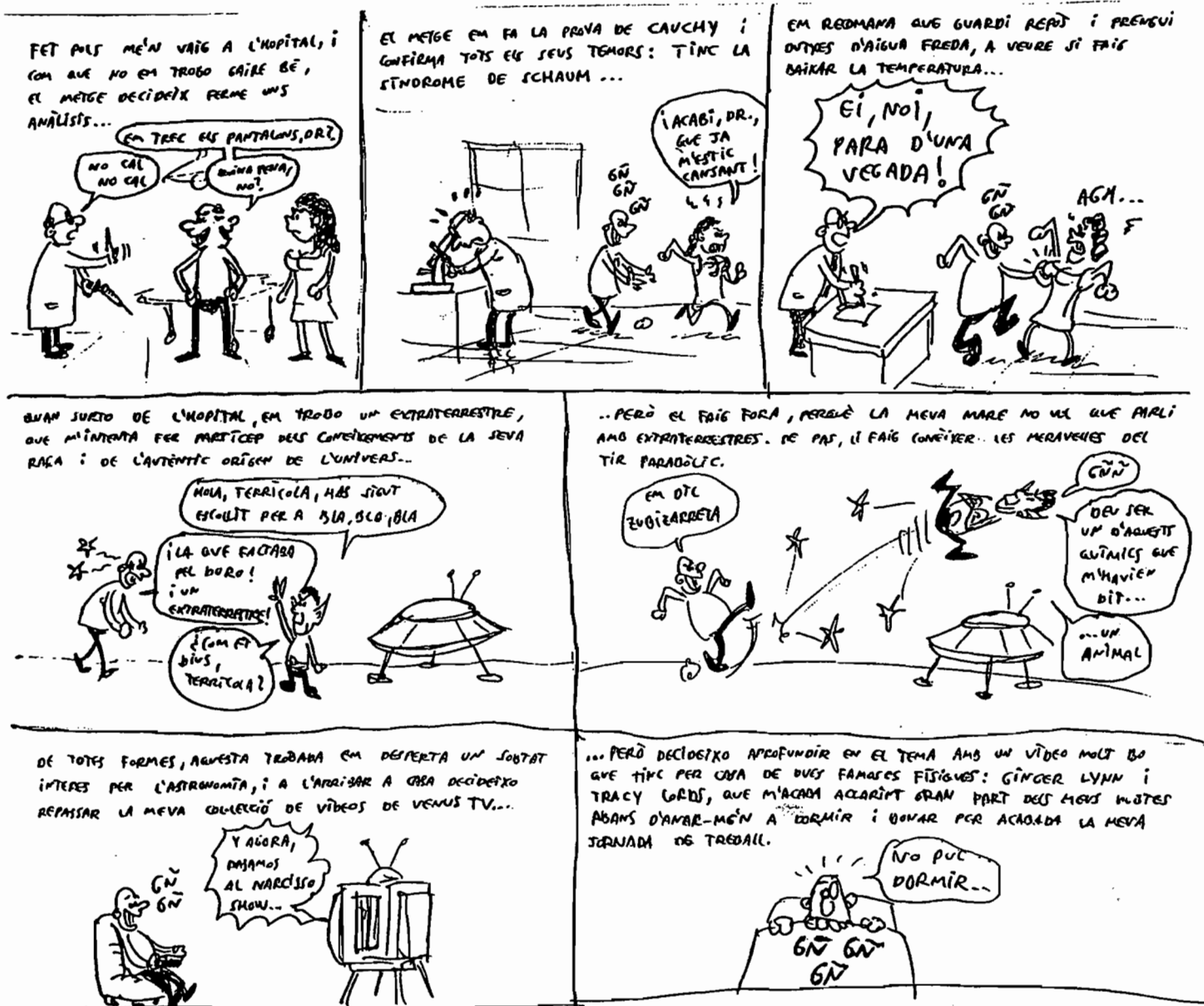

I SATISFET PELS MEUS PRIMERS PASSOS EN EL
MÓN DE L'ENSEYAMENT CONTINUO EL MEU CAMÍ
CAP A LA FACULTAT.

DECEPCIONAT PER UNA ACTITUT TAN POC
COMUNICATIVA DECEIXO FER CLASSE NORMALMENT.
AL CAP D'UN QUARK D'HORA EM COMENÇA A
FER MAI EL CAP.

PROBLEMA PARA QUIMICOS

Sea un sistema macroscópico al que denominaremos "bocadillo de chorizo". Pregunta: si realizamos particiones cada vez más pequeñas de este sistema, ¿cuál será la configuración de la división más pequeña que aún conserva todas las propiedades del bocadillo de chorizo?

Respuesta: Dos moléculas de pan con una de chorizo en medio.

ENTREVISTA

ENTREVISTADOR: Nombre y profesión.

ORDENANZA: Francisco del Río León.

Ordenanza.

E: Fecha y lugar de nacimiento.

O: 17-11-1948 en Orense.

E: ¿Qué número de zapato calza?

O: El 42, como la mayoría.

E: ¿Cuánto tiempo lleva trabajando aquí?

O: 12 años.

E: ¿En qué consiste su trabajo?

O: Esto ya lo sabéis todos, ya nos habéis visto trabajar: abrir puertas, cerrar puertas, repartir el correo... En fin, tareas como estas.

E: ¿Es duro?

O: No.

E: ¿Cree que realiza una labor moral de importancia clave para la sociedad?

O: Creo que no, pero si no entregáramos las cartas ni abríáramos clases, fastidiaríamos a mucha gente, ¿no?

E: ¿Nunca ha sentido curiosidad de entrar en una clase?

O: No, porque al estar abiertas muchas veces las clases ya se oye lo que dicen desde fuera.

E: Un caso hipotético: las puertas una clase están abiertas y dentro se hace un examen; usted ve a un alumno copiando y el profesor no lo ha visto. Usted, ¿qué hace? ¿Lo delata?

O: Yo no he visto nada.

E: ¿No le parece que su jefe es un poco frío con los estudiantes?

O: No, tiene su carácter, como todo el mundo. Hay que conocerlo.

E: ¿Nos podría explicar para qué utiliza su jefe el despacho?

O: Pues para estar en él.

E: ¿Tiene hijos?

O: Mi mujer tiene cuatro.

E: ¿Cómo que su mujer? ¿Usted no?

O: Sí, mi mujer ha sido la que los ha tenido. Yo no.

E: ¿Lleva usted a menudo a sus hijos al zoo?

O: Muy pocas veces.

E: ¿Con Franco se estudiaba mejor?

O: No, creo que ahora tenéis mucha más libertad para estudiar.

E: ¿Preferiría que lo trasladaran a otra facultad con una mayor densidad de alumnas?

O: No. No me preocupa el tema. Busco tranquilidad.

E: De joven, ¿hubiera querido ser torero?

O: ¡No! No me van los cuernos.

E: ¿Nos puede dar un consejo de cómo ligar?

O: Pensad que yo sólo he ligado una vez en mi vida y me cazaron a mí. No puedo ayudaros en ese tema.

E: ¿Pero cuántos intentos?

O: Ninguno, ninguno.

E: A las mujeres, ¿les gustan los uniformes?

O: Hombre, el de guardia civil tal vez; tienen un sueldo fijo.

E: Pero usted también tiene un sueldo fijo, ¿no?

O: Sí, yo también.

E: ¿Considera que los estudiantes somos unos parásitos de la sociedad?

O: La mayoría no. Pero hay excepciones, como todo en la vida.

E: Si se le apareciera un genio, ¿qué tres deseos pediría? Hay que estar preparado.

O: Pues pediría que me tocara la lotería, paz para el

mundo y que desaparezcan los chorizos de una vez en España, aunque creo que este último es el más difícil de los tres.

E: ¿Hay buena relación con los bedeles de Química?

O: Sí, muy buena. De verdad.

E: Pero, ¿también hacen sus fiestas entre ustedes?

O: Sí, algunas veces hemos hecho algunas.

E: Para usted, ¿cuál es el lugar más importante de la Facultad?

O: Pues, evidentemente, la secretaría. Ahí es donde se guardan las actas y todos los papeles importantes de la Facultad. Sí, sin lugar a dudas, la secretaría.

E: Vale, este es el lugar más importante oficialmente, pero ¿cuál es el lugar donde usted se encuentra más a gusto?

O: Hombre, tú mismo. Pues la portería.

E: ¿Con qué tipo de queso gratina usted la lasaña?

O: Con el que compra mi mujer. Ella se encarga de estas cosas.

E: Si tuviera que estudiar una carrera, ¿cuál estudiaría?

O: Es una cosa que no me he planteado nunca. Pero tened por seguro que física no.

E: ¿Usted también les echa por cara a sus hijos que empezó a trabajar a los 14 años? ¿Por qué lo hacen la mayoría de los padres?

O: No, nunca. Creo que porque os lo digan no os están echando nada por cara. Es para que veáis que ellos os dan la oportunidad de estudiar que no tuvieron en su época. Y pensad que era lo usual. Había que ayudar en casa.

E: ¿Pero usted también empezó a trabajar a los 14?

O: Yo pude estudiar hasta los 16 años y después me marché a trabajar a Alemania.

E: ¿De qué supermercado robó el carrito que lleva?

O: Yo, por supuesto, no lo robé. Pero creo que es de "El Corte Inglés".

E: ¿Qué hay que hacer para poder ser bedel en una facultad?

O: Pasar unas oposiciones.

E: ¿Son duras?

O: En mi época, no mucho. Pero ahora son realmente duras. Se presenta mucha gente.

E: ¿Practica el pluriempleo?

O: No, pero me gustaría para que mi mujer pudiera dejar de trabajar.

E: Ahora que tiene la oportunidad, ¿qué les echaría en cara a los estudiantes de Física?

O: Hombre, como vais a publicarlo y me evitáis decírselo uno a uno, me gustaría decíroslo a ciertos alumnos que cuando entren en la portería (ya sea para dejar un bolso o un casco), no les costaría nada decir "buenos días" o "buenas tardes". Creo que alguno peca de mala educación.

E: ¿Era usted quien robaba las pastas de la máquina? ¿Qué se sabe de ello?

O: No, yo no era. Pero hemos cogido a alguien robando. En cuestión de dos segundos meten la mano, sacan la pasta y se van tan tranquilos.

E: ¿Qué opinión le merece que sólo podamos jugar a ajedrez en la Facultad?

O: Si por mí fuera, no dejaría jugar ni a ajedrez,

porque, lo creáis o no, puedo deciros que muchos de los que juegan usualmente a ajedrez, acaban suspendiendo.

E: **¿Y poder jugar a cartas o al dominó?**

O: Menos todavía, porque los considero juegos más típicos de bar o casino que no de una facultad.

E: **¿Cree que en esta facultad hay una relación directamente proporcional entre estudiar y aprobar?**

O: Sí, conozco a algunos que estudian y aprueban.

E: **¿Y conoce a alguien que estudie y no apruebe?**

O: También.

E: **¿Y que no estudie y apruebe?**

O: Hay de todo en una facultad.

E: **¿Qué es "lo que el ojo no ve" en la Facultad?**

O: No sé qué deciros, aquí me habéis pillado. Hay secretillos, pero nada importante.

E: **¿Tales como rencillas entre el personal y/o profesores?**

O: No voy a comentar. Este no es mi problema. No nos metemos en estas cosas.

E: **¿Es cierto que en planta -2 hay unas mazmorras y usted es el carcelero?**

O: No, pero no estaría mal. Están los laboratorios de ingeniería electrónica. Lo llamamos "la champiñonera".

E: **¿Por qué lo llaman así?**

O: Ya sabéis, es un sótano... Vamos, un lugar ideal para que crezcan champiñones.

E: **¿Qué opinión tiene de las chapas que llevan ustedes?**

O: ¡Las chapas! Entiendo que la gente que no nos conoce debe poder ver que somos trabajadores de la U.B., pero son un poco ridículas; sobretodo esta. (nos indica una que lleva en la solapa derecha con las letras U.B.) La otra, todavía, porque es el escudo de la universidad. Además, también llevamos la aguja de la corbata con el edificio de la central. Creo que la de la U.B. es innecesaria.

PREGUNTAS CORTAS

E: Una revista.

O: Planta 8.

E: Un vino.

O: Ribeiro.

E: **¿Carne, pescado o insectos?**

O: Carne y pescado.

E: Una película.

O: Lo que el viento se llevó.

E: Una canción.

O: Las de Isabel Pantoja.

E: Un libro.

O: La Biblia.

E: Una actriz antigua y una actual.

O: Sofía Loren. De las actuales ninguna.

E: Fútbol, toros o...

O: Ninguno de los dos. En mis tiempos me gustaba el judo, incluso lo practicaba.

Llegué a cinturón verde, pero ya está un poco olvidado.

E: Un hobby.

O: Leer y las plantas.

E: Un político.

O: Hombre, si me aprietas mucho, Aznar.

E: **Si usted viera a su padre en grandes llamas y en su culo un avispero, ¿a quién acudiría primero?**

O: Hombre, pues salvar a mi padre. Las avispas se chamuscarían con el fuego.

EL CAS DE LES BICICLETES ROBADES

El passat mes d'Octubre es va produir un fet força curiós relacionat amb les bicicletes i el famós parking de Química. Doncs bé, en David arribava alegrement a la facultat per la porta de Química, disposat a aparcar la seva bicicleta com havia fet cada dia des de feia dos anys. Però un fet sorprenent va ocórrer: el bidell situat a l'estratègic quiosc no el va saludar amb el badall de costum sinó que li va dir:

- De quina facultat ets, ? Física o Química?

En David va fer un cop de cap contra la paret per esbrinar si estava encara somniant. No podia creure el que estava passant: potser havien dividit, la nit abans, l'edifici amb un mur com a Berlín, potser havia començat el genocidi contra els físics o potser havien decidit extraditar-nos per fer mofa de les seves receptes culinàries. La qüestió és que en David va respondre molt sincerament:

- De Física, algun problema?

Amb el que el bidell va respondre:

- Doncs els de Física no podeu aparcar les bicis aquí.

En David, tot moix, va anar a buscar algun arbre que li volgués vigilar la bicicleta.

Més tard, dues bicicletes van ser robades al davant mateix de les escales de Física, a plè dia.

Tot plegat ens fa reflexionar i no ens evita certes suspicàcies:

Hi ha alguna relació entre els dos fets esmentats?

Hi ha alguna relació entre els robatoris de bicicletes i el saqueig continuat de la màquina de pastes?

Hi ha alguna relació entre els robatoris de bicicletes i els preus del bar?

Seguirem investigant...

JOCOS I APOSTES:

No us heu preguntat mai per què no ens deixen jugar a jocs d'atzar a la facultat? Quan jo faig aquesta pregunta al bidell que m'ho està prohibint, es limita a dir: "Són les normes". Encara no he vist, però, que a cap jugador d'escacs se li hagi denegat mai una partideta d'aquest joc.

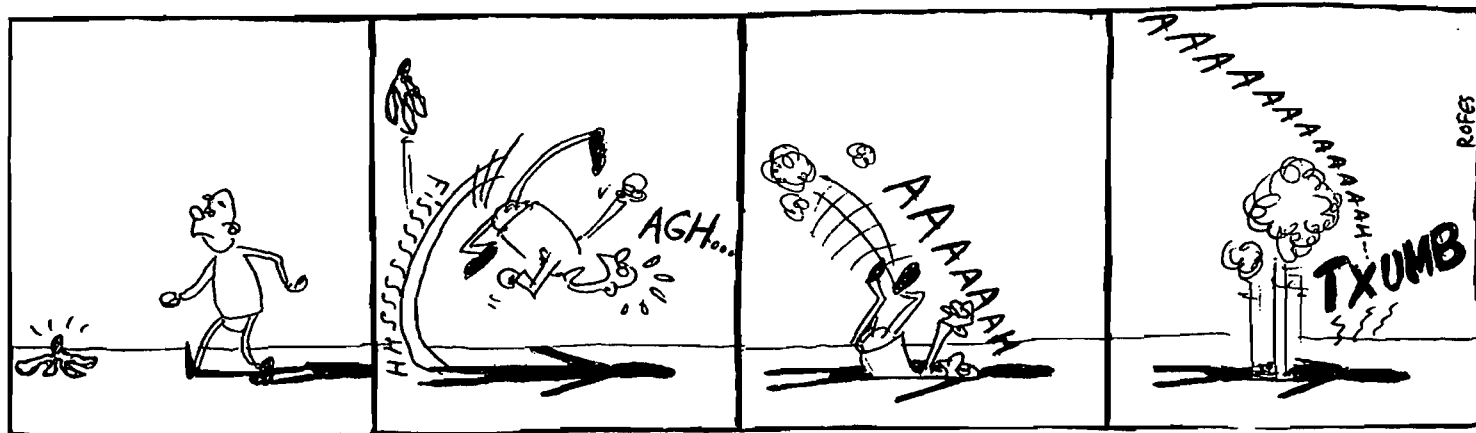
L'excusa sembla ser que, mentre que els escacs són un esport d'intellectuals que serveix per formar la gent, els jocs d'atzar (hauríem de discutir quina part d'atzar hi ha en una partida de Mus o de Butifarra) corrompen l'esperit i contaminen l'ànima, mentre que les nostres butxaques es van buidant degut a les astronòmiques sumes de diners que apostem.

Malgrat això, jo encara no he vist cap moneda ni cap bitllet enmig d'una de les clandestines partides que es juguen a la facultat. I tanmateix podríem organitzar juguesques mentre observem alguns dels moviments d'un peó o d'una torre.

Bé, penso que és d'agrair el gran esforç que es fa en aquesta facultat per cuidar la nostra salut mental, però aquí ja som tots majors d'edat i per tant responsables dels nostres actes. Si continuem així, potser algun dia només podrem beure al bar aigua i llet amb Colacao, perquè així podrem dormir a les nits.

Podeu estar tranquils, senyors responsables morals, que si algun dia es "legalitzen" els "altres" jocs, aquesta facultat no es convertirà en un lloc de vici i perversió.

O.P.T i R.L.M.

CINE CLUB FÍSQUES

PRESENTA :

"NI CINE, NI CLUB"

SEQUÈNCIA 1

INTERIOR, DIA. SALA D'ESTUDIS CONCORREGUDA, PLENA DE SOROLL, ON NINGÚ ESTUDIA. DOS ALUMNES CONVERSEN; UN PERTANY AL CINE CLUB DE FÍSQUES.

-ALUMNE: Quina pel·lícula passeu el proper dia?

-CINE CLUB: No fem plans amb tanta antelació. Prou problemes tenim ja per aconseguir la sala cada dijous.

-A: Aquesta setmana cobreu?

-CC: Clar, com totes, o és que et penses les fotocòpies dels cartell i d'aquelles fulles que us expliquen coses sobre la peli no costen diners? (El cinecluberu, ja escarmentat, evita dir pressbook perquè no li riguin a la cara)

-A: (Amb mig somriure sarcàstic) Què, posareu un altre "rotllo" en blanc i negre? Per què no paseu una pel·lícula en color? Que no totes les bones són en blanc i negre!

-CC: Sí, tens raó. Però el que volem és donar a conèixer un tipus de cinema que no es troba als video-clubs; perquè, per si no ho saps, el que passem són pel·lícules de vídeo clàssiques, la majoria grabades per nosaltres de la televisió, així que allò de cine club..., no és exacte, però sona millor que vídeo club o vídeo fòrum.

-A: I què és això del fòrum?

-CC: Vol dir que després de la peli fem una xerrada on pot participar tothom que vulgi.

-A: (Dubtant) Però has de saber de cinema...

-CC: (Alarmat, portant-se les mans al cap) Que no som una colla de Buñueles!! Aquí tothom té coses a dir, no tenim perquè parlar només de cinema, podem parlar de tot allò que ens suggereixi la pel·lícula.

SEQUÈNCIA 2

PATI SOLEJAT DE LA FACULTAT. L'ALUMNE ANTERIOR PARLA AMB UN COMPANYY.

-A: Vens aquest dijous al cine club?

-C: Passo de rotllos.

-A: Rotllo?! Pensa que és una activitat sense ànim de lucre on es programa una pel·lícula d'evident interès cultural i on es fa un fòrum mitjançant el qual es vol fomentar la diversitat d'opinions dels assistents i així promocionar una activitat i discussió a nivell socio-cultural dintre de la nostra Facultat. (arf, arf, arf)

-C: ¡Me caguen tu padre!

THE END

PARIDARI:

PASCUAL:

.- "Jo sóc aquí, però a part d'aquesta irregularitat local els protons no existeixen."

.- "Quina és la densitat del sol?"

Quina és la massa del sol?

Què sabeu de física si sou a quart?"

MAYOL:

.- (fent referència a les integrals) "Si esto no lo habeis dado en C.O.U., lo que teneis que hacer es ir al instituto i ponerle una bomba"

.- (tot fent una integral) "Como es última hora, si me equivoco salgo corriendo y no passa nada."

.- "El problema dice que un tio tira una moneda desde un tren. Esto no es posible, porque desde los trenes la gente solo tira cascots de botellas o sipis... ¿No lo habeis hecho nunca?"

LATORRE:

.- "Aquestes dues barretes signifiquen 'igual'. El tio que s'ho va inventar es va quedar a gust perquè, això, realment significa 'igual'!"

ROSARIO:

.- "Avisssso para marineritoh intrepidoh."

CASTAN:

.- "Estic fent Camps Centrals als químics i ni tan sols saben sumar quebrats"

SANCHO:

.- "... porque, ¿quién sabe si el gato mientras está

siseando no está haciendo relatividad general? Lo que pasa es que como no lo escribe no lo sabemos"

.- alumna : "Es que esto no lo entiendo muy bien..."

Sancho : "Bueno, je, je, si lo ha entendido $3/4$, podemos negociarlo"

.- alumne : "¿Y como puede calcularse la energia interna de un sistema?"

Sancho : " ¿Y para que quieres tu calcular la energia interna de un sistema? Muy filósofos estan ustedes hoy."

CARNICER:

.- Carnicer : "Així doncs, ja hem acabat la òptica geomètrica."

Alumne : "...Joder!"

Carnicer : "Joder no: òptica geomètrica."

CORREIG:

.- "El que se n'oblidi que el Hamiltonià depèn del sistema de referència, fins a la tercera reencarnació no aprova"

.- (parlant de les equacions) "No hi ha una regla que sigui: Mare de Deu, ai que se m'aparegui!!"

.- "He explicat aquest teorema així perquè d'una altra manera és molt més dur: El dia de Sant Esteve vols menjar-te vint canelons i només arribes a set. Doncs aquest teorema són cinquanta canelons"

Sorpreses de Novena

Churach

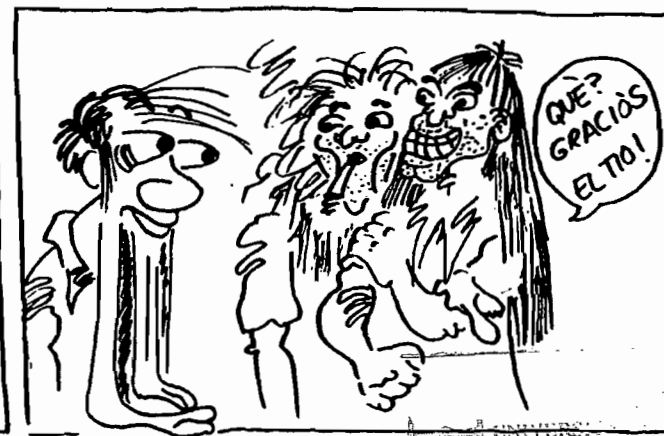
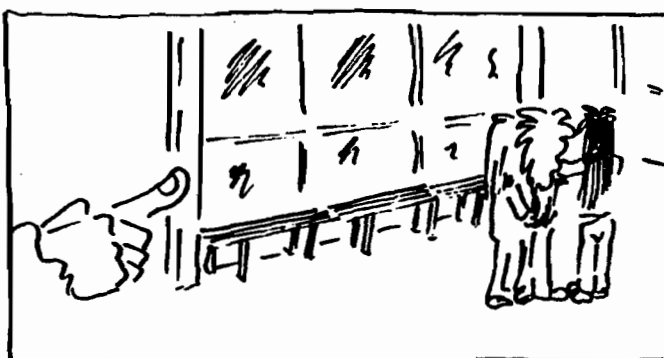
PROBABLEMENT MOLTS DE VOSALTRES
ARRIVEU AQUEST ANY A LA FACULTAT. SEGUR
QUE EL NOU AMBIENT US HA DEPARAT MOLTES
SORPRESES I SEGUR QUE ENCARA US DEPARARÀ

• ON ESTÀ EL PROFE?

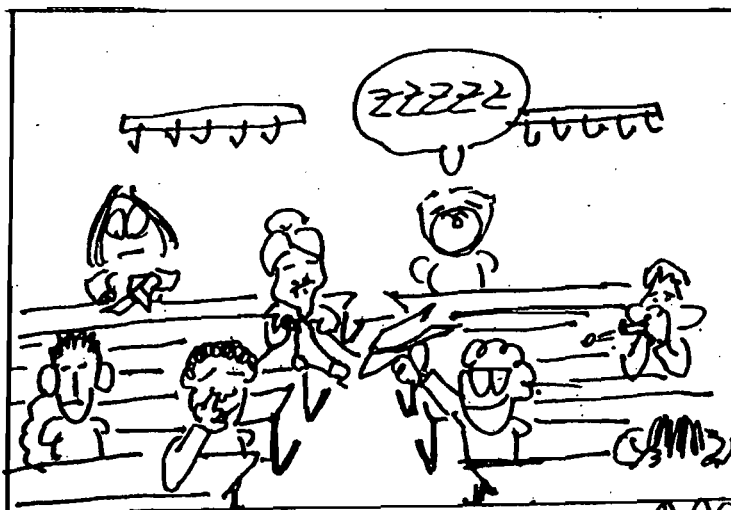
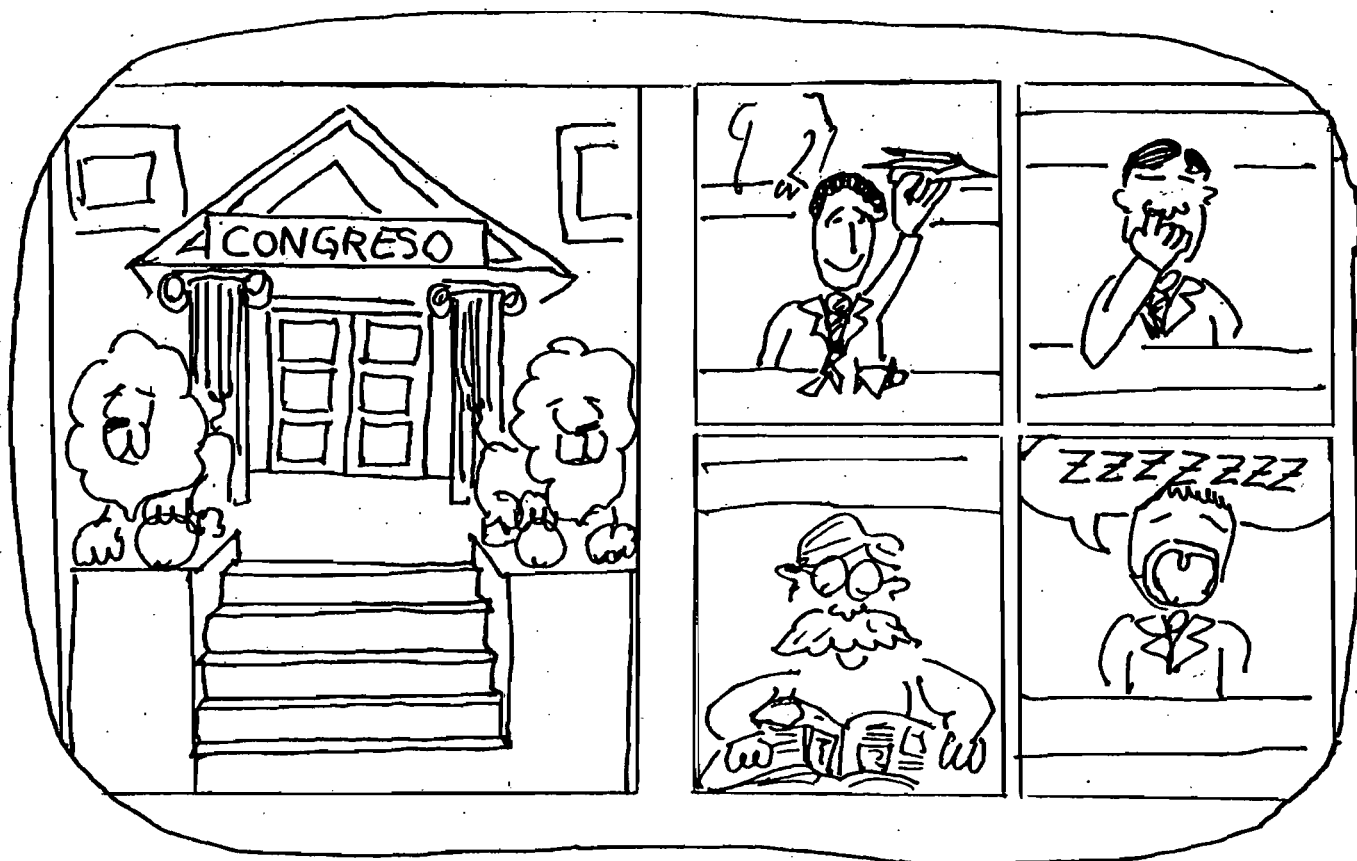
MOLTES MÉS ...

• I LES TIES ON SÓN?

¡ NADOS, SI VOLIEU TIES, US HEU EQUIVOCAT DE CARRERA !!!

MAC

"GUATEQUES" A LA FACULTAT

Sovint em pregunto, que representa aquests àpats, que es fan de tant en quant al pati de Físiques. No se si ho heu vist mai, però es tracta de uns cinquanta començals, endrapant pastes, entrepans i altres coses servides per un cambrer, expressament vingut del bar. Prou indignants són els preus del bar, que a sobre ens refreguin els seus berenars per la cara. Si un pobre mortal (jo mateix) s'acosta per poder rampinyar alguna cosa, es troba amb un no per resposta. Per acabar-ho d'adobar, l'altre dia caminant pels passadissos de química vaig poder observar unes taules plenes de menjar i beure, on els estudiants (sense pagar) celebraven el vint-i-cinc aniversari de no se què.

Però la pregunta és: Qui són aquests individus i que fan ezmorzant allí?

Són professors? és una secta? Per què no paguen quan consumeixen?.

Si són professors, i aquests àpats es paguen amb els diners de la meva matrícula, exigeixo que cada matí em portin a classe un cafè amb llet i un croissant.

O.P.T

ANECDOTA PATETICA AL SERVEI DE FOTOCOPIES (rigorosament certa)

Sabuda és la incompetència que ha regnat en el servei de fotocòpies durant els darrers anys, però el que li va passar a un amic meu fa poc supera tot lo anterior.

El meu amic en qüestió, va anar a fer cent fotocòpies, a la hora de pagar, l'empleada que l'atenia va agafar la calculadora i va operar: Cent fotòcopies per 4.75 pessetes cada una; la resposta (obviament) va ser 475. La dona no era conscient de la resposta, i al premisar el botó d'igual veia que li sortien les mateixes xifres (no era el mateix nombre un era el 4.75 i l'altre el 475). Va repetir l'operació quatre o cinc cops, sense adonar-se del que passava. El meu amic mentre estant no deia res, mentre la dona anava donant cops a la calculadora, intentant inútilment que s'arreglés. La dona va anar a l'altre empleat (un home), que en teoria era el més entès sobre temes de calculadores, i li va exposar el problema. Però increïble, l'home va operar i va coincidir amb la noia, la calculadora estava espatllada. Llavors la dona va agafar l'altre calculadora, va operar i no cal dir que va sortir el mateix: Per a aquella gent, totes les calculadores del món estaven espatllades.

Conclusió: la noia va anar al meu amic i li va dir que totes les calculadores estaven espatllades, que no podien saber el preu i que per tant li cobraven les fotocòpies a quatre peles (aquest càlcul el podien fer mentalment), eren doncs 400 ptes..

No cal dir, que el meu amic es va quedar de pedra.

Océ-España, S.A.

Business Park Mas Blau

C/ Osona, 2, 3ª Planta

08820 Prat de Llobregat (Barcelona)

Telf.: (93) 484 48 00 - Fax: (93) 484 48 28

FACTURA
SERVEI DE FOTOCOPIAS

Núm. 30159

QUANTITAT	CONCEPTE	PREU UNITARI	TOTAL
11	Reducciones	6€	6€
I.V.A. Inclós			Total Ptes. 6€

BÉ, COM US DEIA L'ALTRE
DIA, EL HAMILTONIÀ
É'S DE LA FORMA...

SI APLIQUEM AQUEST AIXÒ,
QUEDA AQUESTA DIFE-
RENCIAL, BÉ NO É'S DI-
FÍCIL ARRIBAR A BLA
BLA BLA BLA BLA

$$H = p q - L(q, p, t)$$

$L = ?$

CARINYO, EL MEN JA DORM, JA
PODEM MARXAR

I FINALMENT ARRI-
BEM A...

NO CREUS QUE
SERIA MILLOR
EXPLICAR-LI
CONTES COM A
TOTS ELS NENS?

ÉS QUE
A CLASSE
FUNCIONA
MOLT
BÉ

CRÈUME,
AGAFARÀ
ALGUN
TRAUMA

ZZZZZ

ZZZZ

MAG

Història del cos de seguretat:

Fa un temps, la gerència de la Divisió (òrgan que agrupa les diferents carreres de ciències de la U.B.) va creure oportú contractar un servei de seguretat. Les seves funcions eren, en principi, nocturnes. Més tard foren ampliades a la vigilància diürna del exteriors de les facultats, fins que van acabar per introduir-s'hi completament.

Aquest cas va arribar a extrems no esperats quan una bidell, en demanar la baixa per maternitat, va ser substituïda per un d'aquests individus. Era sorprenent veure el personatge en qüestió, amb el seu uniforme i els seus estris de coacció, lliurant els escacs o les claus del local d'estudiants.

La redacció, estranyada, va anar a parlar amb el Degà de la nostra facultat, que ens va explicar que no era una decisió de la mateixa, sinó que l'ordre venia de les "altes esferes".

Com és que això ha pogut arribar a passar?

És aquest senyor el cunyat de l'Honorable?

Ens enmanillarà si perdem les claus del local d'estudiants?

Està vigilant que no atemptem contra el rei (d'escacs)?

Posats a atorgar-los feines que no haurien de ser de la seva competència, acabaran per donar-nos classe?

Sortosament, després de les queixes de la facultat, ara, a consergeria, ja tenim un bidell com cal i, aquest fet, malgrat la seva importància, no tindrà més transcendència (això esperem).

LABORATORI PLANTA 8

Pràctica 1. CULTIU DE PLANTES VUIT

1. FONAMENT

En aquesta primera pràctica ens familiaritzarem amb el món natural per mitjà del cultiu de les llavors de plantes vuit. Estudiarem també l'efecte que tenen la llum i els adobs en el seu creixement i realitzarem un seguiment periòdic de la seva variació d'alçada. Cal que l'estudiant tingui en compte que aquesta és una pràctica que requereix un temps d'espera molt llarg, que podreu aprofitar estudiant i que, tot i la possibilitat d'aconseguir mals resultats, podem considerar el propi experiment com una experiència força enriquidora.

2. REALITZACIÓ EXPERIMENTAL

Podem plantar les llavors tant a l'interior com a l'exterior. Veiem que cal fer en cada cas:

2.1 Interior:

Sota llum artificial les plantes vuit creixen molt ràpidament i en tres mesos poden assolir de 90 a 180 cms. El sistema òptic (consta d'una llum fluorescent i un suport per a la mateixa) és fàcilment adaptable a les necessitats de la planta a mesura que aquesta creixi. Penjeu el sistema òptic d'una corda o d'una cadena a les parets, al sostre o des de la part superior d'alguna estructura (que haurà de mesurar com a mínim 180 cms) agafada amb uns llistons de 4x4 cms. Aconseguíu una estructura de tipus industrial amb un reflector incorporat per tal de no perdre llum. Si la vostra estructura no duu reflectors, us els podeu muntar sobre conglomerat pintat amb pintura blanca acrílica o fer-vos-els amb cartró blanc.

La llum fluorescent és la llum artificial més eficaç pel creixement de les plantes vuit. Podeu mirar d'aconseguir fluorescents amb una combinació de llum particular (*daylight*,

waum white, *gro-lux*, *òptima*,...) que ens anirà força bé a l'hora de realitzar l'apartat dels efectes de la llum que incloem en aquest experiment. La vostra terra cal que tingui una sèrie de propietats concretes tal i com ho especifiquem a la taula 1. (consultar **Apèndix**).

2.2 Exterior

Les plantes vuit poden ser cultivades a qualsevol lloc que rebi un mínim de vuit hores de llum solar diàries. Aquestes plantes solen ser anuals. Això vol dir que el període de vida de les plantes es restringeix a la seva estació de creixement. Com més llarga sigui l'estació més bona serà la qualitat i més abundant la collita. Cal plantar les llavors dues setmanes abans de qualsevol prominent gir cap a un temps glaçat. Tanmateix heu d'arrencar les plantes dues setmanes abans que arribi l'hivern. En el vostre cas, tenint en compte que ja ha passat el període òptim per plantar-les, haureu de remarcar aquest factor quan feu l'estudi del creixement.

Un cop tingueu la terra ben preparada, agafeu les llavors i deixeu-les en un vas d'aigua o en una tovallola humida perquè absorbeixin l'aigua. Llavors feu forats que tinuguin de 0.5 a 1 cm de profunditat a terra. Introduïu les llavors en els forats corresponents de manera que la part punxeguda quedi cap a dalt i cobriu-les a continuació amb una mica de terra.

Heu de mantenir la terra humida fins que floreixin les llavors. Poden trigar entre 4 i 14 dies.

Durant la germinació, la quantitat de llum necessària és la que s'indica a la taula 1.

Cal regar-les amb freqüència, però això no implica que s'hagin de regar cada dia o que els testos hagin d'estar saturats d'aigua. No oblideu durant la realització de l'experiment que les plantes vuit creixen més lentament en

una terra humida. Tampoc cal esperar que les plantes vuit es tornin músties. Després d'uns 8 mesos, les plantes vuit

estaran en un estat d'avançat creixement i podran ser tallades.

3. RESULTATS I CONCLUSIONS

3.1 Efectes de la llum.

Cal comprovar els efectes de la llum per diferents λ

λ (nm)	Colors	Efectes
≤ 380	ultraviol.	perjudicial per la planta
380-440	violeta	efectes formatius
440-500	blau	2a etapa de fotos. forts ef.formatius
500-620	groc, verd, taronja	mínims efectes formatius
620-700	vermell	1a etapa de fotos. màx. ef.formatius
700-1000	vermell fort	estirament
>1000	infraroig	només calor

3.2 Efecte dels adobs:

En funció de la taula de valors següent, subministreu a la planta els adobs addients per tal d'evitar un mal creixement.

Color de les fulles	Adob necessari
Groc	N
Verd fosc	P
Gris	K
Blanc	Mn
Taronja	Cl
Verd clar	B,S,Fe

4. REALITZACIÓ DE L'INFORME

a) Cal presentar els càlculs realitzats per determinar els efectes de la llum i els adobs en el creixement de les plantes vuit.

b) Feu les gràfiques de l'alçada en

funció del temps i la concentració THC en funció de la superfície plantada.

c) Cal entregar les plantes vuit, ja assecades (cal fer-ho cap per avall i al sol) per tal que poguem verificar els resultats a la redacció de Planta8.

APÈNDIX:

Taula 1:

	Humitat	[N]	[K]	[P]	pH	llum
Interior	baixa	alta	alta	mitja	6.5<pH<7.5	18 hores
Exterior	alta, ben drenada	alta	alta	alta	6.5<pH<7.5	8 hores

TOTS, ALUMNES I PROFESSORS
ESTEM ESPERANT QUE ARRIBI
EL NADEL PER PODER TENIR
UNS DIES DE VACANCES. ANA-
LITZEM, PERÒ, QUÈ ENS ESPE-
RA EN TANT BUCOLICS DIES

LA QUESTIÓ ÉS: PER QUÈ EN
COMPTES DE MENJAR MÉS
QUALITAT ENS DEDIQUEM A IN-
SERIR QUANTITATS ALLUCINANTS
DE MENJAR NORMAL: BROU,
CANELONS, POLLASTRE...

AQUEST ANY NOU RECORD,
JA PORTO YINTI DOS CANELONS
I ENCARA AGUANTO VIU

LLAVORS ARRIBA LA FAMÍLIA
PLASTA, QUE NOME'S VEUS UNA
VEGADA A L'ANY I ES DE-
DIQUEN A TROBAR-TE FALTES
QUE SI ELS CABELLS, QUE
SI T'HAS ENGREIXAT

QUÈ NEN, COM HAN ANAT
LES NOTES AQUEST ANY?
MALAMENT OI? DUBI DU

ÉS LA MATEIXA FAMÍLIA
QUE SEMPRE VENIU CONVI-
DATS A CASA CADA NADAL,
PERÒ TU ENCARA NO T'HAS
ASSEGUT A LA SEVA TAVLA

ÉS QUE ENCARA NO HEU
COMPRAT EL SOPÀ

AQUEST ANY
S'HAN SUPERAT
AMB EL MEJOR

I AIXÒ PER NO PARLAR DEL
TÍPIC PARENT FATXA AMANT
DE LES TRADICIONS QUE ES
PASSA LES NITS CANTANT-NO
NADALES.

I ARA, 'EL VINT I CINC DE
DECEMBRE' D'ACORD?

MAMAAA
BUAAA

TAMBE ES FEINATÍDICA EL
QUE ELS FILLS MUNTIN L'ARBRE
APROPRIANT BOLES I DECORA-
CIÓNS D'ALTRES ANYS (BEJAU-
RATS ELS QUE TAMBE FAN
EL NAIKEMENT PERQUE SERAN
NOMENATS JARDINERS DEL CEL)

AQUEST ANY L'ARBRE BUNY
AMB ELS PROTES DE LA FACULTAT

I QUAN ARRIBEN ELS REIS,
I ESPERES QUE LA TEVA AVIA,
QUETANT TÈSTIMA, ES MARQUI
UN PUNTÀS I ET DONI MIL
DUROS I ET REGALA LES CALCES
I ELS MITJONS DE CADA ANY

PER QUÈ EM MIRES AIXÍ?

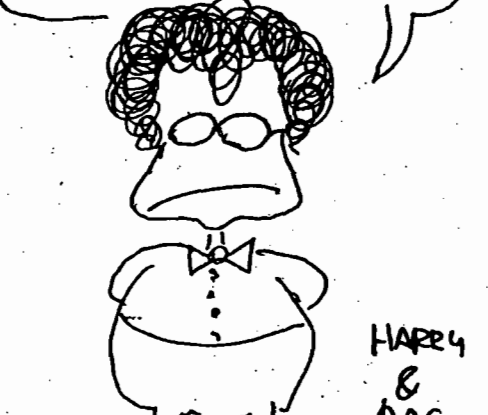

I MENTRE QUE TOT AIXÒ PASSA
LA TEVA CONCIÈNCIA ET FA
PROMETRE CADA NIT EL
MATEIX ABANS DE DORMIR:
DEMA ESTUDIARE, DE DEMÀ
NO PASSA

IESUSITO DE
MI VIDA...

LA PREGUNTA DEL MILIÓ ÉS:
PER QUÈ SABENT EL QUE
ENS ESPERA, DESITJEM QUE
ARRIBI NADAL?? BE,
MALGRAT AIXÒ, BON NADAL

HARRY
&
MAC

QUE EM PORTARAN ELS REIS AQUEST ANY ?

Quan jo era petit sempre m'explicaven el conte dels Reis Mags. I em deien que em portarien moltes cosetes i joguines... Sempre anava molt esverat els dies d'abans, pensant què em portarien aquell any els Reis. Mai no podia dormir aquella nit màgica. Pensava com eren tots tres, grans i majestuosos, vestits amb boniques teles orientals. Sempre amb l'anhel de veure'ls alguna vegada. Però al final sempre acabava dormint-me. Al dia següent m'aixecava el primer de tots a veure si m'havien portat tot el que la mama m'havia escrit a la carta, i és que jo encara no en sabia d'escriure. Però mai em trobava amb allò que desitjava; sempre em deixaven qualsevol coseta, que després de tres dies ja se m'havia trencat. Llavors em vaig adonar que la mama no sabia escriure, i per això els Reis mai no em deixaven allò que jo volia.

I els meus amics carregats fins el coll de joguines ben noves i lluent. I els Reis els havien portat tot allò. Jo mai no sabia perquè a ells tantes joguines i a mi tan sols una. Quan li deia a la mama, sempre em responia que es devien haver equivocat o que potser ells s'havien portat millor que jo. I jo m'ho creia. Que n'era d'innocent!

Però és clar, va arribar un dia en que la mama morí i aquell nadal jo seguia esperant impacient les joguines dels Reis, com tots els altres nens del barri. I aquell cop em vaig aixecar molt d'hora, però no hi havia res. Cap regalet per mi. Els Reis no se n'havien recordat de deixar-me res. Va ser llavors quan em vaig adonar que els reis eren invent de la gent rica; perquè per als pobres, com sempre, mai no hi havia res. Totes les coses bones eren per ells i per nosaltres res. És clar, havíem nascut pobres

i això no es podia solucionar. Havíem de viure en la misèria. Era voluntat divina que així fos. I segons ells així seguirà sent, si Ell ho vol. I jo dic que Ell no existeix com a tal. Jo em penso que això que ells anomenen Déu no és més que la seva voluntat egoista en una. Va ser aquell nadal que em vaig fer gran. Vaig ser conscient que totes aquestes festes que celebrem, les han ideades ells. Només consisteixen a comprar i més comprar, en resum, diners i més diners. Sempre això. La gent pensa en el nadal com una despesa de diners i res més. Menjar abundant, fins que ens surti per les orelles, i molts regals, com més cars millor. I la gent morint-se de gana. Uns tant i d'altres tan poc. És aquest el món capitalista i és el que hi ha, i si no t'integres et podràs marginat en la soledat. Però integrar-se no vol dir ser com ells. Això és la uniformitat, el pitjor que pot haver. Cal no caure en el consumisme abrasador d'aquesta societat. I en aquestes dates és més fàcil caure-hi encara.

Perquè la gent pobre i sense recursos (i no cal anar molt lluny per trobar-la) ni infraestructures, com penseu que passen aquestes festes? Alguns ni tan sols les celebraran; o no com nosaltres entenem, segurament amb molta més humilitat. D'altres moriran de fred, de gana o de qualsevol altra cosa.

No podem pensar que com no ens afecta directament, ja s'ho faran. Per què ens hem de preocupar per quatre gats que no tenen on caure morts? Doncs si es moren millor. Si ens hagués tocat viure en la seva situació, no diríem el mateix. I quan ens fèssim un fart de menjar ens en recordaríem de la gent que mor cada segon que passa per la manca de tot allò que nosaltres gaudim.

Clara Rodríguez

EVOLUCIÓ SEXUAL D'UN ALUMNE DE FÍSQUES

MAC

**PETITES HISTORIES
UNIVERSITARIES:**
Subway

Cline, cline, cline; la musiqueta del picatarges sona com qualsevol matí i jo fent cua com qualsevol matí i el temps passa com qualsevol matí.

Cago en l'hòstia, ja faré tard un altre cop (com qualsevol matí).

Jo venia fent oloreta a Brando i a Adidas Men, ja comença a pujar-m'hi l'oloreta a Typical Subacus.

Per fi, he arribat, dono les gràcies a Déu, tres Ava Marias i una espelma a la Moreneta; fico la tarja a la màquina amb gran elegància, serenitat i xuleria i... Meeeg, la Puta, ja sabia jo que això de posar-se la tarja al cul no era bo. Surto de la cua tot avergonyit enmig de la riallera i bufa del personal allí present a l'hora que s'escolta un crit de partera al fotomaton. Un altre cop a la cua, a la cua dels marginats, irresponsables que es posen la tarja al cul sense cap protecció profilàctica. Passa el temps [...], i passa [...], i passa [...]. Arribo tot escanyolit i demagrat a la cabina. Un, sisusplau. Doosientas pelas po suvia de tarifas. Pago sumisament i l'esperat Cline de la maquineta inunda el meu egos profundament.

L'aventura comença; els passadissos estan apestats de pegacolzdesenelestomeg humanes, sedejants per un bon cop. Però, el moment més emocionant comença ara; La Conquesta del Seient iii Uaaaah iii, es meu inútil, una puta merda, d'atel piro yaya..., animal, desvergonyit, Crashhh, a la mierda con la vieja.

Ptucptuc, ptucptuc, ptucptuc, Ping-pong-ping...**PROXIMA ESTACIO** Bogatell... ja veus encara em manquen 42 parades. Però per sort avui estic amortiguat per un bon parell de mamelles. Quina tia Déu! Amb quin gust li donava un polvet aquí mateix. Ja em començo a trempar, em trempo, estic trempadiiiiissim. La tia em mira i jo la miro fent-li un petit somriure i ella mira cap avall mirant-se el petit-gran-enorme colosal embalum i jo m'apropo una miqueta més i ella em dona un cop als collons i jo em cago en la grandíssima puta que... **PROXIMA ESTACIO** La Quinta Forca... Pfsss, Pi-pi-pi, Aaaaaah, obri desgraciat, m'ha agafat la cama, Pfsss, fill de puta, desgraciat, tant de bo et faci una felatio la Lorena Bobbit.

Un altre cop lluitant per aconseguir la llibertat per la jungla de passadissos. Vull tornar a veure l'ombra dels edificis sobre el "campus", vull ensumar la fragància dels cotxes barrejant-se amb l'arome del bar, vull ballar por soleares con la Rosarillo, **VULL SORTIR**. Pujo les escales mecàniques i per fi... sóc al **PARADIS**.

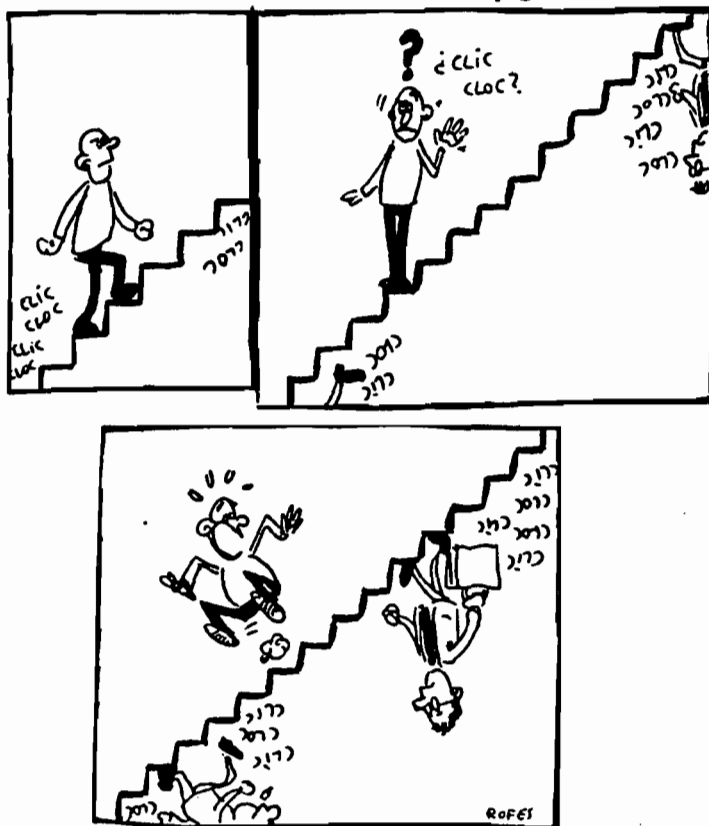
Juan Luis Ruiz Valderrama.

**JO CORROMPO, TU
CORROMPES, ELL
CORROMP,...**

El moviment cultural filosòfic que està aportant obres importants a les darreries del segle XX és: "el corrupcionisme". Està basat en una ideologia comercialista, és fruit d'un constructe d'interessos i de consumismes, i crea sensacions de desconcert proporcionals a l'addicció dels practicants. Es a dir, com més ficat, més maldecap.

Com tota corrent social, necessita un entorn favorable per la seva extensió, i sembla que el d'enguany li és propici. Tots els mitjans de comunicació ens en fan partícips, però..... i si també s'han arrelat al corrupcionisme? Pels qui encara no ens hem adherit al moviment, ens trobem en una situació, en la que no sabem què poder creure com a cert, què podem garantir com a veritat. El corrupcionisme genera una impotència escèptica. Només queda la solució de creure en un mateix, però això és molt trist, això és llaurar terres molt llunyanes de la solidaritat. I el més patètic és que nosaltres semblem ser els futurs corromputs i corruptors. Ho evitarem?

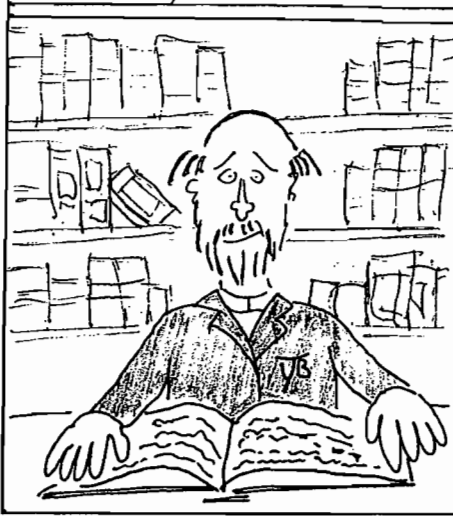
Flor d'espígol

"LAS AVENTURAS DE DON QUIJOTE Y SANCHO PANZA BEDELES A LA VIEJA USANZA"

EN UN LUGAR DE LA UR, DE CUYO NOMBRE NO QUIERO RECORDARME, NO HA MUCHO TIEMPO QUE VIVÍA UN BEDEL DE LOS DE LANZA EN ASTILLERO, ADORGA ANTIGUA, ROLÍN FLACO Y GALGO CORBEBOR...

DICHO BEDEL, ENTRETENÍASE CON LA LECTURA DE LAS GESTAS DE LOS CABALLEROS, PLANCK, NEWTON...

EL ABUSO DE DICHAS LECTURAS PROVOCÓ EN EL SINTOMAS DE MASAJERÍA QUE LE LLEVARON AL CONVENIMIENTO DE ARMARSE CABALLERO

¡¡ PARA EMPRENDER LA DIFÍCIL GESTA DE DESFAZER ENTUERTOS Y PROTEGER AL DÉBIL, DEBO ARMARME CABALLERO EN EL PRIMER CASTILLO QUE ENCUENTRE !!

APARECIÓSELE UN BAR QUE CONFUNDIÓ CON UN GRAN CASTILLO, Y VIÓ EN SU PUERTA UNA CAJERA QUE LE PARECIÓ QUE ERA DAMA

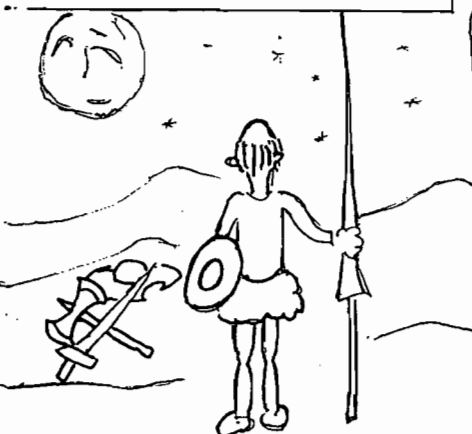
NO ME FUJA LA VUESTRA MERCED, QUE SÓLO QUIERO ARMARME

NO ME LEVANTARE MÁS, VALEROSO CAMARERO, FASTA QUE LA VUESTRA CORTESÍA ME OTORGE UN DON QUE PEDIRLE QUIERO: QUE ME ARME CABALLERO

CONCEDILE EL FAVOR EL TAVERNERO Y NUESTRO BEDEL PUSO POR CONDICIÓN PODER VELAR LAS ARMAS TODA LA NOCHE

DIOS HAGA A VUESTRA MERCED MUY VENTUROSO CABALLERO DE LA ORDEN DE LOS "FUNCIONARIS" Y LE DE VENTURA EN LIDES

JODER, HASTA EN EL QUIJOTE SALEN LOS TUNOS

¡VOLVAMOS A CASA, ROLINANTE, QUE PROVISIONES DEBEMOS COGER PARA TOMAR PARTE EN TAN GRANDES GESTAS QUE NOS ESPERAN

ASÍ, PUES NUESTRO
BEDEL SE DISPUSO A
ACOMETER EMPRESAS
QUE A SU CORAZÓN
PORECERAN NOBLES
Y JUSTAS, DEJÁNDOSE
GUIAR POR LAS LEYES
DE LA CABALLERÍA

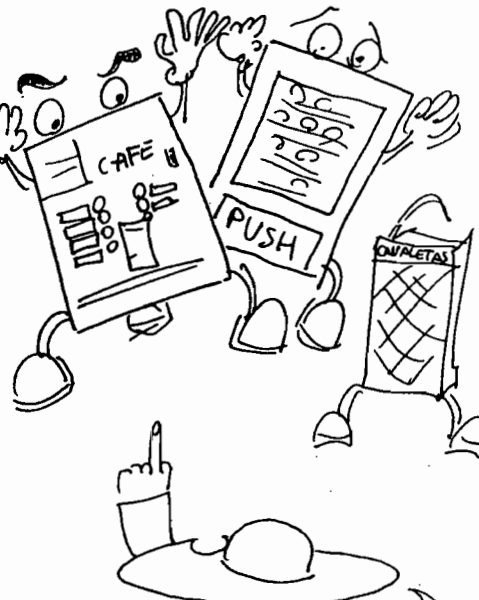
TE OFREZCO EL HONOR, NOBLE SANCHO
DE SER MI ESCUDERO, Y SI LA
VENTURA NOS GUÍA, PROMETO HA-
CERTE GOBERNADOR DE UNA ISLA

ANIMADO POR TAN GRANDE PRO-
MESA, ACCEDIO EL BIEL SANCHO
Y SIN MÁS DILACIÓN PARTIERON
EN BUSCA DE AVENTURAS

LA AVENTURA VA GUIANDO NUESTROS
PASOS MEJOR DE LO QUE CREÍA,
PORQUE ALLÍ, AMIGO SANCHO, SE
DESCUBREN CUATRO DESAFO-
RADOS GIGANTES

¿QUÉ GIGANTES?

¡¡AQUELLOS QUE ALLÍ VES!!

PENSÓ DON QUI-
JOTE, QUE ERA
EL SABIO FRESÓN
QUIEN NUBLABA
EL PENSAMIENTO
DE SANCHO, CON
GRAN
ENCANTAMIENTO

AUNQUE MUY MÁS BRAZOS QUE
EL GIGANTE BRIAREO, ME LO
HABÉIS DE PAGAR

QUE NO SON GIGANTES,
SINO SIMPES MÁQUI-
NAS DUMENTICIAS

CON UNA GRAN ACOMETIDA,
NUESTRO BUEN NIÑAGO, DIO CON
SUS HUESOS EN EL SUELO, MIENT-
RAS SANCHO SE LAMENTABA

DÁTE CUENTA, AMIGO SANCHO,
LAS TIRETAS QUE NOS AGUARDAN,
PORQUE LOS QUE ERAN GIGAN-
TES SE HAN TROCADO EN SIM-
PLES FIERROS

CON GENTE DE
ESTA GUIA,
ASÍ VA LA
FACULTAD

NOTISIAS DER MOUND

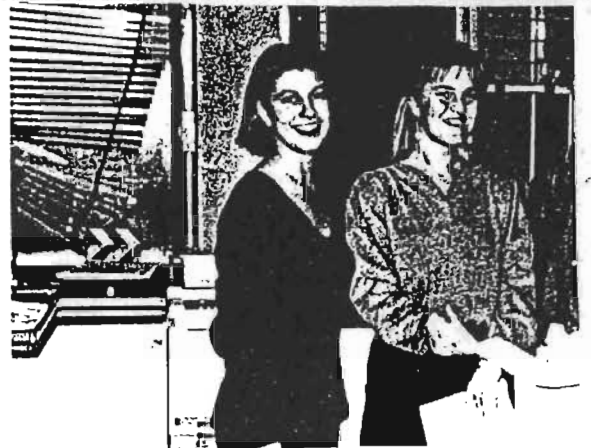
MUTACIONES CON LAS FOTOCOPIAS:

Un extraño virus ha afectado al personal de la fotocopisteria de la Facultad. Dicho virus solo afecta a las mujeres provocando una mutación en sus cuerpos (como podréis apreciar en las fotos). Expertos de la N.A.S.A. estan investigando el caso dado que es único en todo er mound. Los efectos de la mutación estan haciendo descender alarmantemente las ventas. Se teme que el virus afecte tambien a sus cerebros.

LA TUNA ES UNA SECTA SATANICA:

Esta terrible afirmación es fruto de una dura investigación por parte de la redacción de "Notisias der mound" que tuvo que tragarse 8 horas de música tunera, para acabar descubriendo que si se escucha la canción "Clavelitos" al revés pueden oírse invocaciones satánicas.

OSCAR IGLESIAS (*Sting*) DARA UNA CLASE SOLO PARA MUJERES: "VA POR ELLAS", HA DECLARADO A NUESTRA REVISTA, Y HA AÑADIDO: "ESPERO QUE ME TIREN BRAGAS COMO A JESULIN"

MURIO SIENDO ESCLAVO:

Este lamentable suceso se descubrió al estropearse la máquina de café. Al abrirse ésta, se comprobó el fallecimiento del súbdito chino encargado de hacer los cafés. La autopsia reveló que havia muerto por una sobredosis del mistol utilizado para la elaboración de los capuchinos.

AGUT VEIEM EL
NOÏET, PLE D'ILLUSIÓ PEL
REGAL QUE ARRIBA

CANTO A UNA BELLA MUJER

Con que gracia, con que fascinio
en este momento te vuelvo a ver.
Recuerdas al sol, suavemente
en el alba nacer.
Se regocija mi cuerpo, inspirando
las perfumadas fragancias que tu,
alegre diosa en cuerpo de mujer,
moviendo los vientos esparces.
Ahora te busco entre los mortales
con ansias de volverte a ver
intentando como la primera vez hacer
zozobrar mi mente sin remedio
a los adentros de tu bello ser.

Ricardo Lacio

Vaig somiar molts cops;
durant les calentes nits
de l'estiu, on vas ésser
la inspiració d'un amor.

(Llavis plens de foc
dits de passió passejant
per la pell nua del teu cos)

Només són somnis noieta,
desitjos irrealitzables;
simplement tortures per
aquest, el meu amor.

Isaac

ASSAIG AL CÀNTIC DEL TEMPLE:

Oh que cansat estic de la meva
covarda, vella, tan salvatge terra,
i com m'agradaria d'allunyar-me'n,
nord enllà,
on diuen que la gent és neta
i noble, culta, rica, lliure,
desvetllada i feliç!
Aleshores, a la congregació, els germans
dirien
desaprovant: "Com l'ocell que deixa el niu,
així l'home que se'n va del seu indret",
mentre jo, ja ben lluny, em riuria
de la llei i de l'antiga saviesa
d'aquest meu àrid poble.
Però no he de seguir mai el meu somni
i em quedaré aquí fins a la mort.
Car sóc també molt covard i salvatge
i estimo a més amb un
desesperat dolor
aquesta meva pobra,
bruta, trista, dissortada pàtria.

Salvador Espriu

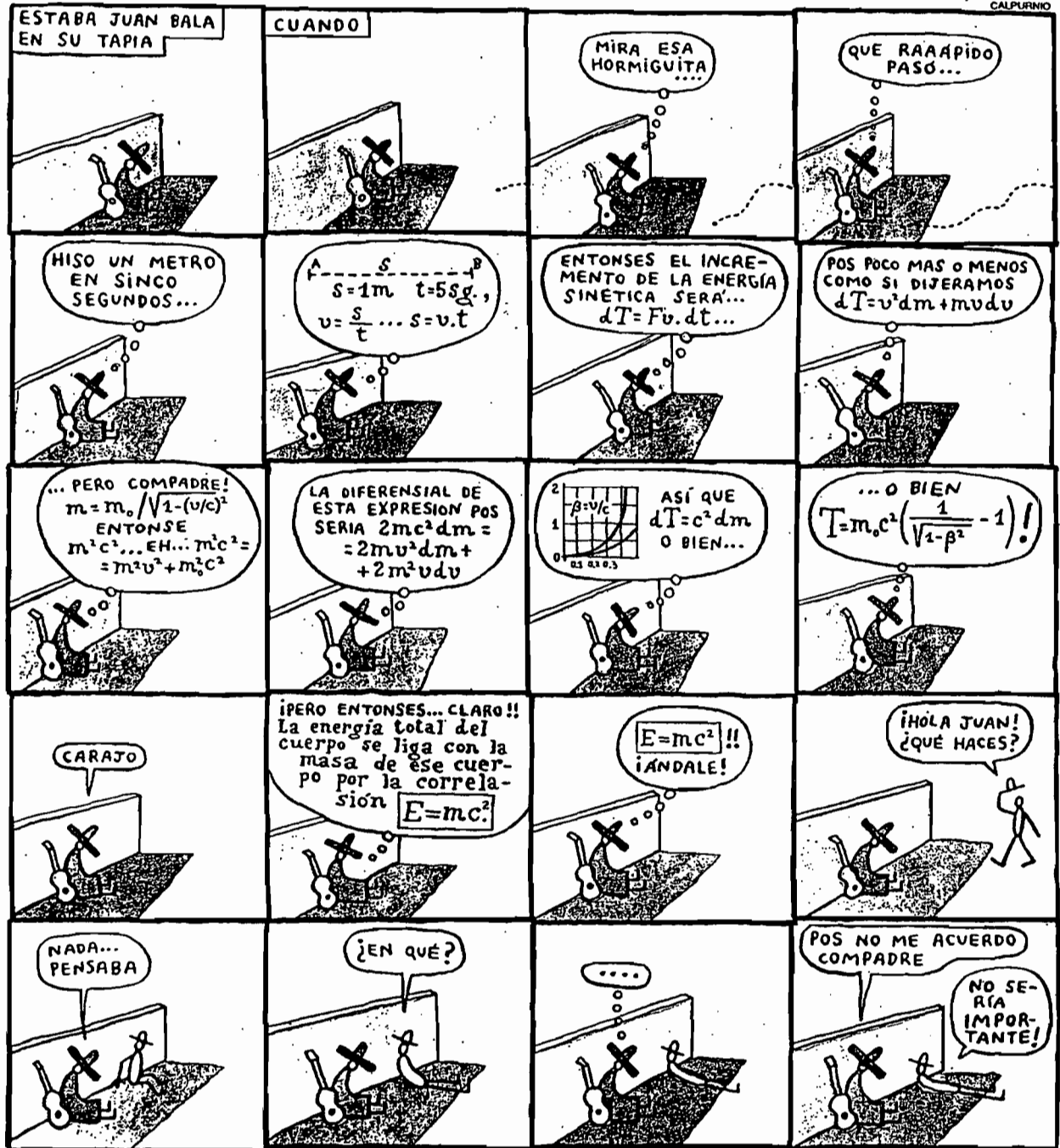
ASSAIG D'HIMNE A LA FACULTAT:

Oh, que cansat estic de la meva
covarda, vella, tan salvatge facultat,
i com m'agradaria d'allunyar-me'n,
enfora,
on diuen que la gent és neta
i noble, culta, rica lliure,
llicenciada i feliç!
Aleshores, a la classe, els companys dirien
desaprovant: "Com l'ocell que deixa el niu
així l'alumne que se'n va de la seva aula",
mentre jo, ja ben lluny, em riuria
de les lleis físiques
i dels meus àrids professors.
Però no he de seguir mai el meu somni
i em quedaré aquí fins a la mort.
Car sóc també molt aplicat i gandul
i estimo a més amb un
desesperat goig el bar
d'aquesta meva pobra,
bruta, trista, dissortada facultat.

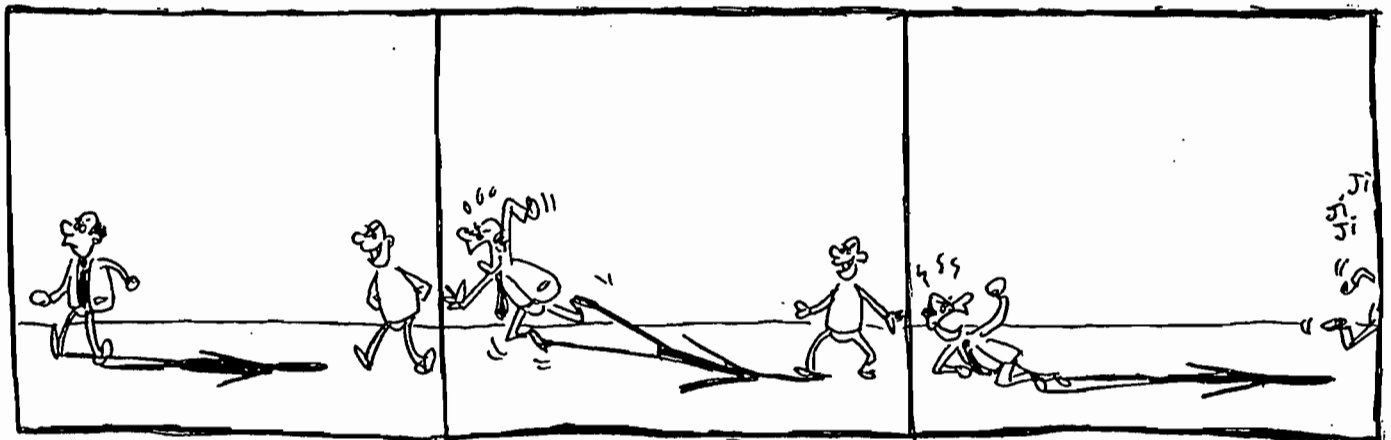
Cristina Dalfó Simó

★ EL ★ BUENO ★ DE ★ CUTTLAS ★

CALPURNIO

EL PAÍS DE LAS TEXTACIONES Viernes 16 de septiembre 1994

PESADILLA DE DESPUÉS DE NAVIDAD

